

Свято-Вознесенський жіночий монастир
У пам'яті місцевих жителів зберігається спогад про те, що під горою Осіряк жив у землянці, Христа ради, юродивий Георгій Кароль. За 30 років до заснування обительі він неодноразово говорив, що на цій горі буде монастир. Помер блаженний Георгій у 1937 році і був похований на кладовищі в с. Чумальово.

Монастир був заснований у 1925 році пращями вдови Марії Рибар за участю двох її рідних братів - ченця Іларіона і мирянина Василя. Активну участь у будівництві монастиря взяли священник Георгій Кеніз, протоієрей Іоанн Бабич, протоієрей Михайло Розман, ієромонах Сергій (Марушка), ієромонах Даміан (Вийми), ієромонах Доримедонт (Андрішко). Через нетривалий час обитель була освячена.

Свято-Іоанно-Богословський

Копашівський жіночий монастир

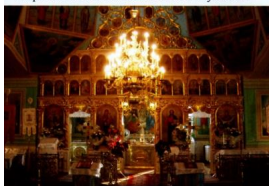
- духовна перлина Хустщини, яка вже кілька десятиліть, здійснює у вишні серед мальовничої природи, приваблює до себе вірян.

14 лютого 1936 о. Георгій Кеніз звернувся до архієпископа Саватія з проханням заснувати жіночий скит у лісі біля гори Кузя.

Отримавши згоду, розпочав будівництво каплички, яку вже на вербну неділю було освячено о.Г. Кенізом та ієромонахом Сергієм (Марушкою) і відслужено першу літургію. Влітку того ж року розпочато будівництво корпусу на 8 келій. Першими поселенцями були монахині Магдалина (Шелемба), Мотрона (Левко), Меланія (Попадинець) та ще 9 монахинь.

Настоятельницею обрали Магдалину. У 1952 р. було збудовано церкву.

Відродилася червча обітець у 1992 р. стараннями монахинь на чолі з ігуменею

Посіяні о. Георгієм та о. Михаїлом Кеніз зернини духовності давали і дають добрі сходи. Завдяки їх нестомній діяльності на духовній ниві виховано понад 130 священників, вихідців із с. Копашинево.

Настоятель храму о. Василь

Головна святиня храму ікона Божої матері Споручиця Грішних, кожен першу середу місяця о 20:00 до неї читають Псалтир з акафістом. Місно вшановане свято Онуфрія Великого 25 червня.

О. Михаїл Кеніз народився 5 лютого 1909 р. Початкову школу закінчив у 1924 р.

Після повернення батька з полону отримав можливість знайомитися з духовною літературою, яку батько

о.Георгій привіз із Росії.

Батько звернув увагу на те, що син захоплюється релігійною літературою і вирішив, щоб Михаїл був йому помічником, оскільки він у 1922 р. був висвячений на священника. Крім цього **о.Михаїл** активно включився в будівництво церкви Покрови Пресвятої Богородиці у рідному Копашиневі, яку було завершено у 1930 р.

З 1931 по 1933 р.

о. Михаїл відбував

строкову військову

службу у Чехословацькій

армії. Пристальна жадоба

пізнання і невсипуча

енергія допомогли йому у

1933-1934 р. закінчити у

класі гімназії у Празі та скорочений курс

богослов'я і 17 червня 1934 р. успішно склав

іспити. 2 листопада 1933 р. **о. Михаїл Кеніз**

одружився з Марією Голубкою з с. Углія.

Народили та виховали двох синів (Володимира і

Петра) та п'ятьох доньок (Вера, Євгенія, Ольга,

Ніна, Юстина). 5 листопада 1933 р. був

висвячений на диякона, а 11 лютого 1934 р.

архієпископом Празьким Саватієм

рукопожлений у сан священника.

Отець Михаїл Кеніз гідно продовжував справу

свого батька **о. Георгія Кеніза** у всіх напрямках

його церковної діяльності.

Про наші Храми

Автор: Administrator

04.11.2019 18:17 - Обновлено 04.11.2019 18:39

Засновник храму **Отець**

Георгій Кеніз народився 19 квітня 1884 р., коли Закарпаття знаходилося у складі Австро-Угорщини. Під час Першої світової війни він був мобілізований на фронт, потрапив до російського полону. В Росії в с. Оса Пермської губернії **отець**

Георгій Кеніз познайомився з православним богослужінням та вирішив поглибити уяву. Після повернення у рідне село, він проводить місіонерську діяльність на користь православного руху. У 1922-1938 рр. служив священником

у рідному селі. Священницький сан прийняв 22 липня 1922 р. від Празького єпископа Волинського

Сергія (Корольова), який підпорядковувався РПЦЗ. З 1923 р. й до своєї смерті **отець**

Георгій Кеніз був найбільшим прихильником та соратником архієпископа Саватія на Півкарпатській Русі. **Отець Георгій Кеніз** надав ділянку землі для спорудження церкви у місцевості Костомари с. Копашнево і став головним майстром. Весь цикл робіт тривав з 1928 до 1936 р. У 1936 р., з дозволу Празької архієпископії, **Георгій**

Кеніз на земельній ділянці Івана Пота заснував скит, а також активно сприяв у заснуванні монастирів у Дубовому